

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO CANADA M6P 3K1

No. 6., Vol. 19., 15. června-June 15th, 1985.

DOHODY S KOMUNISTY

DR. MIKULÁŠ FERJENČÍK

Když tak čtu jistě dobře míněné články o dodržení respektive o zrušení dohody na Jaltě, snažím se vzpomenout si aspoň na jednu dohodu, kterou Sověti splnili, i když jim zrovna nevyhovovala. Žádat od Sovětů dodržení respektive odvolání Jaltské, Helsinské nebo jiné mezinárodní dohody, zaručující základní lidská práva, včetně respektování Charty Spojených národů, mi připadá jako žádat je a nutit, aby spáchali sebevraždu.

V první řadě si musíme uvědomit několik věcí, například, že u komunistů co slovo to lež a podvod. Dále, že komunismus a kapitalismus nemohou co-existovat. Komunismus musí zničit kapitalismus, anebo být zničen vlastními národy. "Nebudeme šetřit naše síly a prostředky v boji pro vítězství komunismu," říkal Brežněv a s ním i dnešní kremelské vlády. Sovětský svaz není ochoten a také není v takové situaci, aby spáchal sebevraždu. Má dnes nejsilnější armádu světa, nejen co do počtu divizí, ale i vybavením nejmodernější výzbrojí a jednotným velením. O válce nebo míru nerozhoduje národ, ale generální tajemník komunistické strany Sovětského svazu, vybaven absolutní mocí. Sovětská špiónážní služba KGB je nejlépe vybavenou, nejrozsáhlejší, nejlépe organizovanou a nejvýkonnější špiónážní službou světa.

Podle dosavadních zkušeností, každý občan Sovětského svazu ať je poslán v jakékoli funkci do svobodných a demokratických zemí, je špiónem, i když třeba sám není přímo příslušníkem KGB. Je prověřen a pod neustálou kontrolou této organizace. Každá osoba, která obchoduje nebo má upravený poměr ke kterékoliv zemi pod sovětskou kontrolou, může být získána, nebo přímo donucena pracovat pro sovětskou zpravodajskou službu. Díky této zpravodajské síti mají přesný obraz co se děje ve svobodném světě a co demokratické státy budou — mohou nebo nemohou dělat. Tak například GRU (Zpravodajské oddělení hlavního štábu) za druhé světové války byla schopná vniknout a získat zprávy přímo z německého generálního štábu přes Švýcarsko — ale i přímo ukrást nukleární tajemství Spojených států. Tato GRU má dvě separátní celosvětová zpravodajská oddělení — elektronické zpravodajské centrum a centrálně vedené diverzní oddělení. Hlídací systém domácího obyvatelstva pracuje v každém domě, veřejném podniku, u každého vojenského útvaru, na ulicích, na pracovištích, v úřadech i nemocnicích. Každý hlídá ostatní, systém je dokonale propracovaný — každé opomenutí je nemilosrdně trestáno.

Strach z války se projevuje hlavně na Západě a v demokratických zemích. Válka pro otroky Sovětů, kteří živelně nenávidí komunismus, je jedna z možností úniku. Pacifismus, který existuje v demokratických zemích, existuje i v Sovětském svazu. Zatímco však na Západě není pod kontrolou, ve státech východního bloku manifestace proti jadernému zbrojení se konají na předem určených místech, v určenou dobu s předem určenými hesly na transparentech. Pacifismus je tedy podporován vládou, ale jen v přesně stanovených mezích. Západní pacifisté se snaží zastavit instalaci nových raketových nukleárních zbraní v západní Evropě. Totéž by si přáli Sověti přirozeně, o vlastních jaderných raketách však odmítají polemizovat. A nyní srovnáme co bylo řečeno o SSSR s tím, jak se na vládě podle ústavy USA podílí: prezident, kongres a hlavní soud, které musí respektovat vůli občanů — voličů. Ani některá embarga, omezování obchodních a kulturních styků s SSSR se nemohly plně uplatnit pro často rozmanité a kontraverzní zájmy různých skupin a povolání (např. prodej obilí).

Přes tento pochmurný obraz existují možnosti, jak osvobodit zotročené. Čeho se vlády Sovětů a komunistických zemí nejvíce obávají, je rozklad vlastní komunistické společnosti. Na toto, na tuto skutečnost je třeba abychom se soustředili. Moderní spojovací prostředky nám dávají jedinečnou možnost živit nespokojenost, pronikat za železnou oponu, srovnávat život otroků se životem svobodných občanů. Držet obyvatelstvo na řetězech, za ostnatými dráty, minovými poli — betonovými zdmi s kulometnými věžemi je i v době míru úkol nadmíru těžký, natož za války, kde desítky milionů vojáků mají možnost dezertovat.

Doufat, že čas pracuje pro nás, je názor příliš pohodlný. Vidíme, že vláda SSSR se houževnatě drží své politiky a že by došlo k nějakým změnám, podobným těm v dnešní komunistické Číně, je málo pravděpodobné.

Za prezidentství Ronalda Reagana, který je podrobně informován o poměrech, cílech a intencích sovětského imperialismu, i s jeho politikou "Chceš-li mír, připrav se na válku," hrozbu válečného konfliktu lze považovat za minimální.

J. Josten, M.B.E., London, England:

OLD DEBT TO BE REPAID

Once the decision has been taken that V.E. Day should be celebrated both at national and international level, one point should have been taken into serious consideration: did the present Communist regimes and its henchmen behind the Iron Curtain, who had nothing to do with the Allied victory, represent our wartime Allies—the people of Poland, Czechoslovakia and Soviet Russia and the once acclaimed surviving leaders of the armed forces of Poland, Czechoslovakia including the almost forgotten Hero of the Soviet Union, Major Joseph Buršík, Czechoslovak soldier, now in exile in Britain?

The Soviet black record: The USSR having had a Friendship Pact with Hitler in 1940, congratulated him on victory over France; then followed Katyn; betrayal of the Warsaw and Slovak uprising. No sooner had the war ended that the Soviets massacred several hundred thousands of the forcibly repatriated former prisoners of war and forced labour workers, especially from Germany; unilateral annexation of territories from Finland, Poland, Czechoslovakia; parts of Roumania; aggression against Hungary /1956/ and Czechoslovakia /1968/, their "liberation" and the maintenance of virtual occupation forces in Eastern Germany; the occupation and continuing warfare against the people of Afghanistan; the maintenance of several divisions in Poland and the suppression of Solidarity and of self-determination through the surrogate forces of General Jaruzelski. Above all, the world-wide conspiracy which has several times brought the world to the threshold of a Third World War, such as the blockade of West Berlin and the placing of rockets in Cuba. Last but not least, the unilateral breaches of the Yalta Accords. What happened to Raoul Wallenberg? What is happening to Professor Sakharov?

Poland: The heroic Polish Forces /Army, Air Force—which took part in the Battle of Britain— and Navy personnel/ are now in exile. Air Vice-Marshal Alexander Maisner, CB, CBE, AFC, in his recent appeal on behalf of the Polish Airmen in Exile stated: "... Many momentous battles and events of 1944 /were/: Desert Campaign, Monte Cassino, D-Day, Battle of Normandy, Arnhem and of course the liberation of Belgium, Holland and France. Polish units of all three services were deeply involved in these events, and their bravery, determination and fighting skills gained the acclaim of all their Allies..." "...and the heroic Warsaw uprising. Launched by the underground Home Army as a last desperate attempt to keep control of Poland's liberation in non-communist Polish hands, the uprising was crushed with unsurpassed brutality by the Germans while the Red Army looked on from the other bank of the Vistula. More than 200.000 people were killed..." Western help by air was frustrated by denial of landing places in Soviet "liberated" territories behind the front. Destruction of Solidarity, introduction of Martial Law, the Popieluszko murder. And: some of those officers who served during WWII in the West on their return home were imprisoned or even shot, states Air Chief Marshal Sir Frederick Rosier, GCB, CBE, DSO.

Besides their performance in the Battle of Britain, the Polish Air Force reinforced the units of the Bomber Command, participation in the all-important "Enigma" project, their intelligence early warning on the Nazi V-weapons. Some 200.000 Polish combatants fought and lived side by side with their British comrades throughout the war until the final Allied victory, only to be deprived of the chance to return to their homeland. Can the heroic exiles be asked to make on VE-Day room for representatives from the surrogate Soviet forces of Jaruzelski, which executed Soviet-ordered Martial Law?

Social Assistance Review Board v Ontariu má od 2.7. novou předsedkyni. Je jí dr. Mavis Burkeová, dosavadní předsedkyně Ontario Advisory Council on Multiculturalism and Citizenship. /Do této funkce byl jmenován právník ukrajinského původu Stan W. Frolick./

Czechoslovakia: 1948 Communist coup, organised by the Cominform and supervised by the Soviet Deputy Foreign Minister Zorin, followed by murders /e.g. Jan Masaryk/ and executions /348 officially on record in the Communist press/, imprisonment /at one time over 350.000 people were in 175 concentration camps; some 175.000 exiles escaped between 1948 and 1985/. British Air Marshal, Czechoslovak Air Force General, Dr. Karel Janoušek condemned to uranium mines; former Chief of Staff of Czechoslovak Army in Britain, Col. Karel Lukas, was clubbed to death in Pankrac Prison; General Vladimír Přikryl, C.O. of the 2nd Battalion stationed in Warwickshire in 1940-43, later hero of the fighting on the Eastern front, C.O. of paratroop division in the Slovak Uprising, served 12 years in the uranium mines. General Pika was hanged as a "pro-British and western agent..." and of course 1968 aggression against Czechoslovakia's "Prague Spring" in which East German, Polish, Bulgarian and Hungarian forces, led by the Red Army, took part. Czechoslovak squadrons took part in the Battle of Britain like the Free Poles. Their land forces fought in France in 1940 and defended besieged Tobruk. In 1945 the port of Dunkirk capitulated to them after an 8-months siege of a garrison outnumbering them by

Continuation on page 2.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY

IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.

Editor of English Section:

Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na: "KANADSKÉ LISTY", Box 520, Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí se redaktor stotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00

Zámorí loď ... \$ 12:00

Zámorí letecky ... \$ 16:00

LIDÉ MEZI NÁMI

V Montreálu se usadil z nedávné tzv. kubánské vlny Karel Jeřábek.

Bude vás zajímat

V Kentville, NS se 2. června t.r. dožil "85" inž. Lad. Koldinský, do února 48 majitel továrny Koldi-Petosa v Heřm. Městci. -- Došlé pozdravy: Drahekoupilovi ze Saskatoon, Sask.; dr. Jiří Kotas z Uppsaly, Švédsko; Jiří Traxler /Que./ ze Švýcar; "NATO experti" M. Toman a J. Kubánková /Victoria, BC/ z Floridy a Havlasovi /Lakefield, Ont./ z NSR. -- Ustavena byla firma Frastacky Associates Inc., 21 St. Clair Ave. E., Toronto, Ont. M4T 2T7, tel. 928-1400. -- Frant. Janák oslavil na Batawě "80". -- Vydavatel t. l. měl zajímavou diskusi s red. Sylvií Baninovou z Tel Avivu, během její návštěvy v Torontě. -- Dr. Jarmila Filipko si otevřela zubní ordinaci v 17 Bonis Ave., Scarborough, tel. 291-1500. Ordinuje i večer. -- Na srd. záchvat zemřel Mir. Ondráček. -- A. Warner přednášel 4. 11. o SNP pro členy Labor Zionist Alliance v Downsview. -- Dr. Jan Drábek oslavil ve Vancouver, BC "50" a dr. R. Drtina v Montreálu též "50". -- Paní Becková /787-4756/ nám sdělila, že adresa Holocaust Memorial Committee je: 4600 Bathurst St., Willowdale, Ont. M2R 3V2. Tel. 635-2883, ext. 156. /Pearl Sish/. -- V. Hais má Kunderovu knihu "The Unbearable Lightness of Being" /\$23.45/, tel. 514-523-1069. -- Lubor Zink měl několik znamenitých komentářů v "Sun-u" o ottawské konferenci o lidských právech. Komunisté byli brzdou.

Josef Čermák.

IN MEMORIAM

ZA FREDEM MARTINOVIČEM.

Dne 24. května t.r. jsme se rozloučili s Fredem Martinovičem, jedním z rychle řídící generace oněch nesmírně laskavých a obětavých krajanů, kteří přišli do Kanady v dvacátých a třicátých letech, okusili tvrdé začátky na farmách, v lesích či dolech, vypracovali se houževnatostí a přirozenou inteligencí k hospodářské nezávislosti, vychovali většinou velmi úspěšné děti a stali se vzornými občany této země. Fred Martinovič odešel za rok a měsíc po smrti své ženy Anny, s kterou žil ve vzorném manželství přes 50 let. A s odchodem jeho ženy odešel i důvod jeho vlastního života. Narodil se v Pitině 25. října 1906, do Kanady přišel ve 20. letech, pracoval jako zemědělský dělník v Manitobě a později se usadil na Batawě, kde pracoval řadu let. Byl oblíben nejen pro svou pracovitost a schopnost, ale ještě víc pro obětavost, s kterou se on i jeho žena věnovali svým přátelům a často i lidem, které skoro neznali, ale o kterých slyšeli, že potřebují pomoc. Fred Martinovič a jeho paní Anna byli vzácnou dvojicí. Zanechávají dceru Lydii, syna Stevena a několik vnoučat. A řadu přátel, kterým budou hodně chybět.

Josef Čermák.

JEDNOU VETOU

Kompjútrový vědec, dr. George E. Lasker, oslavil ve Windsoru "50". -- Dr. Karel Hykel emigroval z Kleinzell /Rakousko/ do Burnaby, BC. -- Vladimír Bubrin, Ph.D., syn slovenských krajanů z Jugoslávie, pracuje pro ont. úřad Ombudsmana, 125 Queen s Park, tel. 596-3300. -- Jan Sigmund z Anglie hledá lesního inž. Jaroslava Jelínka. -- MUDr. Mike Havlas komentoval kladně Margoliův článek o boji afgánského lidu proti sovětským okupantům. -- Dr. Miloš Vítek nám poslal 4 krásné pohlednice ze svého putování po záp. Evropě. Zvláště se cítil "doma" v Paříži. /Vrátil se do Montreálu 9.6./ -- Paní Růžena Farská se odstěhovala z Toronta do Willowdale. -- Z Athén do Vancouveru emigroval Jaroslav Kočí s rodinou. /Paní Ivana hledá svého býv. učitele z Kraslic Jaromíra Kolihu. / -- Pozdrav ze švýc. Alp a Walsense došel od red. Jar. Strnada, jeho paní Rozárky a dr. Vítky. -- B. Havlíková se ozvala z W. Palm Beach na Floridě /navštívila tam paní Lídu Přístupovou/ manželé Hrubých /California/ z Interlaken.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West, TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

Sympatičtí manželé Šediví z Windsoru nám poslali pozdrav ze slunné Kalifornie a přičítají, že se jim tam moc líbí.

ČESKOSLOVENSKÝ LEV

provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k naramku, medailon, jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň

Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

* * *

Veškeré opravy, předělávky, odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto

(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

VZPOMÍNKA

Dne 28. června t.r.

tomu bude už 11

let, co v autoneho-

dě přišla o život

paní Marie Grego-

rová, manželka Ja-

na Gregora a matka

Janety a Susany.

Krajaňská veřej-

nost na ni vzpomí-

ná jako na staro-

stlivou matku ro-

diny, nadanou he-

rečku ochotnické-

ho divadla, oběta-

vou členku farnosti sv. Václava, dobrou

debatérku během diskusních večerů po-

řádaných místní odbočkou Společnosti

pro vědy a umění /v době, kdy ji vedl

dr. Antonín Čekota/ a ochotnou pomoc-

níci potřebným krajanům, kteří na své

problémy sami stačit nemohli. Proto

zpráva, která se mezi námi rozšířila

28. června 1974 byla tak zarmocující.

Vzpomínáme na ni s vděčností.

NAŠI V MONTREÁLU

Za každým úspěšným mužem stojí obětavá žena. Představujeme našim čtenářům paní "Růžu" Foglovou, bez níž by známý krajaňský pracovník Alois Fogl nedosáhl ani zlomek toho, čeho se dopracoval.

OLD DEBT TO BE REPAYED

Continuation from page 1.

three to one, which was thus prevented from joining Nazi forces in the Rundstedt offensive. And it is forgotten that on Moscow orders during the critical time in 1940 Czechoslovak communists abandoned their army in the West.

Federal Germany: The emergence of German democracy is an inseparable part of western victory over Nazism. Federal Germany is the continental pillar of NATO whose recognised enemy is the Soviet-led Warsaw pact. Were not German Army and Air Force Generals like Graf von Kielmansegg, Speidel, Hausinger and Steinhof, at one time or another NATO commanders of the Central European defence sector? Were not German Anti-Nazis like von Stauffenberg, Goerdeler and Olbricht involved in a life attempt against Hitler and paid for it with their lives? Is not Federal Germany another liberated country? In my opinion, officers, survivors of Nazi concentration camps and younger post-war officers serving in NATO should have represented Federal Germany at the 1985 VE Day celebrations.

kultura

JAN RUBEŠ - 65.

Tak i na něho už došlo: zpěváka, tenistu, herce, šarmančního konferenciéra a kdo ví, co ještě všechno. Narodil se ve Volyni v Československu 6. června 1920. Měl zajímavé mládí včetně pracovního tábora / i tam mu jeho hlas znamenitě posloužil/. Zpíval v plzeňské opeře. Do Kanady přišel v roce 1948. Pamatuji se, že jsem ho slyšel na programu "Songs of my people" a celá řada z nás tehdy napsala CBC, že Jan Rubeš by měl být definitivně hvězdou programu. A také jím byl, jakož i řady jiných programů, často ve spolupráci s I. Romanovem. Zpíval ve stovkách koncertů a v operách. Vyznamenal se jako divadelní a filmový herec - v poslední době ve významné roli ve filmu "Wittness". Vyhrává tenisová mistrovství, dostal čestný doktorát a čestné občanství aspoň jednoho města. Jeho biografický skeč je v Canadian Who's Who a v jiných biografických pracích... Zkrátka slavný muž. Jen jednou mne nazlobil. Zpíval při hokejovém mistrovství národní hymny různých vítězů. Sovětskou hymnu, jak tomu osud chtěl, zpíval dvakrát. Málem jsem se dopustil vraždy prvního stupně/při zdravých smyslech a po zralém uvážení/. Doufám, že už to víckrát neudělá. Pod tou podmínkou mu přeji dlouhá, dlouhá léta a hodně úspěchů /i tak má co dělat, aby držel krok se svojí při nejmenším stejně úspěšnou paní, Susan/. Josef Čermák.

Dr. Miloš Vitek:

ČESKOU KRVÍ JE PROMOČENA TVOJE PŮDA A PSÁNA TVOJE HISTORIE.
PEVNOSTI MAUTHAUSENSKÁ!

Motto:

" Žijeme, budem žítí,
až zbuďe jenom dým
nad odsvěceným křížem,
nad křížem hákovým.

Jsme připomínka živá,
jsme slovo prstenu,
my mrtví z Mauthausenu,
my mrtví z Gusenu.

Plameny naší výzvy
šlehají nad hor lem:
Nedejte nikde žítí
těm s lebkou nad čelem!

Až poslední z nich padne
co hlava upíří,
až tma nad hnědým duchem
v nicotě zavíří,

až nebudou již droty
nikdy co smrti brad,
až nebude v nich vězeň
svůj hořký los již hrát,

vám, holubice bílá,
vám vzlétne zapětí:
Jsou nalezeny klíče
od smyslu obětí!

Na rosou zelených luk,
nad lesy, nad háji
světelné stíny živé
mizejí, zpívají

co prameny vod živých,
co ústa kořenů,
co svatí z Mauthausenu,
co svatí z Gusenu.

MASARYK AWARD

Toto vyznamenání bylo schváleno Ústředním výborem Československého sdružení v Kanadě při jarním zasedání letošního roku. Vrcholná krajanská organizace tímto vyznamenáním chce vyjádřit uznání jednotlivcům, kteří se zasloužili o krajanský život nebo vynikli v některém oboru anebo se zasloužili o věc svobodného Československa.

Text "Uznání" připravili Josef Čermák a Josef Škvorecký. Portrét TGM je prací Marie Gabánkové a grafický návrh uznání vytvořil Ferda Čulík.

První uznání byla udělena na nedávném kongresu Československého sdružení v Ottawě

Ing. Karlu Buzkovi, federálnímu ministru sportu Oto Jelínkovi, profesorovi H. Gordonovi Skillinovi a Karolu Starkovi. Česká verze uznání byla sestavena dr. M. Vitulou; anglická verze je dílem dr. Jaroslava Boučka z Ottawy.

První čtyři vyznamenání byli vybráni velmi pečlivě a všichni si "award" plně zaslouží. Jsou náznaky, že vyznamenání budou udělována během kongresů Čs. sdružení.

JEDNOU VĚTOU

Paní Karla Kohoutová oslaví letos v Torontě "84". --Přehledné historie všech etnických skupin v Kanadě, včetně české a slovenské, má kniha "The Canadian Family Tree", 2. vydání z r. 82. Objednávky: 445-6641. -- I letošní česká mše sv. v Midland, Ont. za vedení dp. J. Šacha byla úspěšná. Byla 2.6. a spoluúčinkovali dp. Macenauer a dp. Blažek. -- Mimořádná valná hromada MMI se konala 30.6. -- Zd. a

Sté výročí narození

RUŽENY NASKOVÉ

Je rodilou Pražankou, sestrou Heleny Matcové Naskové, ženou milého Františka a v divadelním umění byla začala pod pseudonymem Sklenářová, jedním Hany Knapkové: od pěti přinesla si svou deklamaci do třetího patra v Altieriho Město nebo v druhé Buzková Blázna Tantrise, od druhé vyzkoušela svou první mrtvici, pravdivost, jež nezná klamné přetvářky ani na jevišti. Právě jako začka Kvapilčina přišla k ženskému divadlu do Lublaně a v též způsobe se brzy odmluvila jako herečka, jež měla hrát v Švandově divadle naproti Růze Bernadovou v jejím hnevném zoufalství i odbojném zlomení. Není ani teď ještě snadno, představit si ji jako pohádkového, bělozářného Oberona ve Šnu neel svatnjanské, jako zápasce, ochránce, nou dceru v Guinonové její otci, jako veselou zámečnickou Parci v Kupci benátském, úsměvnou, moudrou, vlnadně ženskou. Ale tělesný vzrůst a růz už sám sebou sbližoval Naskovou s nebožkou Laudovou, s jejími salonními úsměvy a panovníkem, s jejími dobovatelkami a smělnými hrůdkami, také Nasková zdála se určena, aby pokračovala šližela svých, aby se divala přes rameno, aby mezi zuby ukrucovala štipave a šlehač ironické věty, aby vystupovala puvyšně, nezmarně, krotivě. Nebyla pro vášnivou lásku, ale pro věčné, oděné přátelství, nebyla pro prudkou, strašnou bolest, ale pro pohůvek, smutlivý žal, nebyla pro zmltívou rozervanost, ale pro vyrovnávající a uklidňující povznesení. A tak nebyla než naučit se chodit a vystupovat podle Laudové, učit se odližovat vlečku jako ona, odmlatovat rypavou uštěpačnost, stridat aristokratickou pychu, zpučnost a neochvěvnost s demokratickou přistupností, poroučivostí a nadvládou. Matka Jugovićů, Alžběta ze Savoirovy Malé Kletiny, Agrippina, Marie Terezie i Madame Sans-Gêne, nebo „kvočna“ nebo baronka z Rozkošné příhody. I v humoru ozývá se u Naskové vředycky trochu patetickosti jako u Laudové, vředycky je to trochu vzdušné a zveličené jako u Hübnerky, ale Kvapilcem záklád přímostí, celostí a přesvědčivostí stává se jejím vzdělaným pochopením.

Dodáme, že Jindřich Voják už nemohl namíř: Ružena Nasková se po 41 letech rozváděla s Národním divadlem v roce 1938 rolník M. D. Rettigové ze hry Jiráskovy a Zlatou hubou z Tomanova Slovanského nebe. Rok před tím byla jmenována národní umělkyní. Leto pak ještě režírovala posluchače rozhlasu rozhlasu milovaných klasičů, Dabický, Filasovské historie. Zapadlých vlastenců a Andersových pohádek. Zemřela 17. června 1960.

Marta Jaškoví se usadili v St. Catharines, Ont. -- Dr. Martin Skála neunikl v Sudburách o kázalé oslavě svých 50. narozenin: jeho kolegové a kolegyne zorganizovali party s 50ti svíčkami, které se mu podařilo naštěstí naráz sfouknout, jak předpovídá americká narozeninová liturgie. -- J. Čermák, Q.C. zastupoval "KL" během konference o etn. skupinách a zahraniční politice Kanady v Torontě. Pořadatelem byl Can. Institute of International Affairs. -- Paní Melcerová se ze Sask. přestěhovala do Toronta a hledá stále uplatnění jako textilní návrhářka. Tel. 494-3599. -- Ing. Jan Mráček s chotí Anežkou oslavili nedávno 60. výročí svého sňatku. -- Předsedou Kampelický je I. Prock, jednatelem M. Greif. V kanceláři v. 740 Spadina Ave. ůřadují: L. Dubský /vedoucí/, D. Ševčík /zást. vedoucího/ a J. Jeřábková a V. Pattová. Tel. č. 925-0557. -- Ota Hora poslal redakci "Ottawa Citizen" svůj názor na vesmírnou válku a podvodnou propagandu SSSR. -- Monika Pišingerová se usadila v Hamiltonu. -- Vydatel t.l. navrhl na nedávné schůzi švédsko-kan. obchodní komory v Torontě, aby komora požádala kanadskou vládu o udělení čestného občanství R. Wallenbergovi. Návrh byl jednomyslně přijat a příslušné kroky podniknuty. -- Velen Fanderlik odkázal Čs. sdružení ve Vancouveru 10 tisíc dol., všechny české knihy a většinu svých obrazů. Oznámil to v oběžníku odbočky sdružení dr. Jiří Macek. -- Paní Věra Horáčková byla pozvána do BC. V dopise zmínila, že ráda vzpomíná na pařížské čajové pečivě, které vzpomínala v Tomanově cukrárně v Praze v Ostrovní ulici. -- 23.4. zemřel v Montreálu dp. Fr. Kovanda a byl pohřben v Guelphu, Ont. -- Býc. starosta kan. skautů Fred Finlay, rezident Ottawy, vyjádřil politování nad náhlým odchodem Velen Fanderlika, kterého znal z mezinárodních skautských konferencí.

Pan Lubor Drahotský s chotí Halinou z Ottawy darovali "Kanadským Listům" \$50 k uctění památky bankovního úředníka v.v. Miloslava Janečka z Pardubic, který zemřel 31. prosince 1984 ve věku 87 let.

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 232-1620

68 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Protí Islington Subway Station.

Toronto, Ont.
M4A 2W4

VÁCLAV JIČHA

10. 2. 1914 – 1. 2. 1945.

Začal v Africe, v císařské legii. V kasárnách pověstné instituce v Sidi-Bel-Abbés zakoušel těžký život legionáře. Hodnosti četáře mu tam neuznali. Sloužil jako prostý voják, plachetník se psímek posuše. Musel poslouchat i německé instruktory, a to ho dráždilo nejvíce. Jedným lékem na ponižující život v neutěšené situaci bylo přátelství s ostatními československými letci. Vysmívalo se jakémukoliv utrpení a posílalo vnu v lepší osud. Ten se dostal ihned po vypuknutí války. Francouzi dodrželi slib, zprostředkovali československé letce pětiléto zřizování, začali ji ze svých leteckých posádek.

18. října 1939 odjel s několika piloty k 10. peru na letiště La Sena u Oranu. Vyvíjel nebo přeskolení byly vlastně jenom přípravou na válku. Teprve 19. prosince 1939 se dostal do Evropy, na letiště Margnac, k 1/6 Groupe de Chasse. A zase musel trpělivě čekat. Pojmen přelétl 650 kilometrů až k Lyonu, na letiště Chissey, kde nastoupil na svůj první operační let.

Bylo to 16. března 1940. Pozemní radiostanice našla jeho tříletý roj až do 8000 metrů k Alpám a zpět k Dijonu, ale nepřítel nespasil. Vrátil se na letiště promrzlý, protože kabina ani jeho letadla kombinace nebyly vytápěny. A tak prvý let za nepřítelům více unavil než vzrušil.

10. dubna 1940 se přemístil se svou peruti na letiště Berc-sur-Mer, kousek od kanálu La Manche. Léta na sluhacím jednomotorovém jednoplošníku morane 406.

10. května zahájila Hitlerova armáda ofenzivu proti Belgii a francouzské obranné linii. Jicha se už těžil na vzdušné sítnosti, ale musel se zase stěhovat. Nerazněl smrti. Proč zase dolů na letiště Margnac? Prý proto lidu.

17. května, v plivalu chaosových rozkazů, konečně zakotvil v bojové zóně u Paříže, na letiště Lognes-Emerainville. Prožil tu své bombardování. Perut šla dvakrát do vzduchu, při druhém letu sestřelila dva doornieri Do-17. Vášek neměl štěstí, zatím jenom přilhlil.

Teprve 20. května dostal svého prvního Němce. Nebyl to lehký souboj. Ležící perut v něm ztrátila tři francouzské vlahce, dohré lichovy kamarády. V přezve, kterou měli letci luftwaffe, mohli obsázt jenom státní a výporní piloti. Vášek vodil svého moránka mistrovsky, odvahu měl v povaze, takže nad messerschmittem Me-109 vyhrál. Potom následovala série těžkých soubojů.

25. května nastal jeho jednotka prvního Českoslováka, poručíka Františka Biebertého. 4. června se do boje nevrátil další Váškův kamarád, četář Stanislav Popelka, a 6. června při velkém útoku luftwaffe na Paříž zahynul rotmistr Josef Hraníčka. Při velké ofenzivě nacistického wehrmachtu bojoval Václav Jicha ve výškách od 4000 do 7000 metrů. Velmi úspěšně hájil barvy naší vlasti, Francouzi jeho pilotáž obdivovali a jeho osobnost si nesmírně vážili. Časté špatné ubytování, nedostatek teplé stravy, spánku, někdy i lajdácký mechanik, kteří nebděle ošetřili jeho stroj, Jichu rozčilovaly, ale nikdy nezdovaly, hlavně že měl příležitost bojovat.

7. června 1940 se u 1/6 Groupe de Chasse utvořila první československá letecká jednotka ve Francii. Její piloti byli převážně z Jichovy jednotky, ale později od jiných peruti. Celkem jich bylo 12. Do vlnu svého zrodu dostali těžké úkoly. Hnalí je proti tankům. Kanónky a kulomety proti hromadám železa, obilným pancetovým stvůrám, které byly včetně střeženy doprovodnou protiletadlovou obranou. Při jedné takové zvěti dostali ptimé zásahy dva francouzští piloti. Plnou rychlostí vrazili do země. Náraz je roztrhal na kusy. Váška zachránili jen asi dva metry štěstí. Začalo rovná tak daleko za jeho zády, kde schytilo do trupu spousta kulíček. Na letišti se divili, že s tím vůbec došli.

Přistávali po bojích prodávavě jako sít. Létaři od rozfuků do setmění, celková doba práce 8–9 hodin. Maximální denní norma stanovila tři lety, ale oni šli nahoru pětkrát. Nebyly zálohy pilotů a válka zůsta dá.

8. června Vášek Jicha zcela vyčerpan ztratil v letounu vědomí ve výšce 5000 metrů, a přišel k sobě teprve ve sto metrech. Podávalo se mu morana vybrat těsně nad zemí. Po lékařské prohlídce dostal čtyři dny volna. Odsloužil ho s poručíkem Fejfarom do rekreačního střediska, aby v něm načerpal další síly.

Nejdříve ze sebe smyl prach letiště a poi z posledního operačního letu s horké lázni ptepsychové koupelny. Tvrdě usnul. Zaspal oběd a probudil se až k večeru, do které chyběla hodina. Šli se projít do slechtěného parku s písčivými pěnkami.

mi. Potkali tři krásné ženy, které se na ně usmály. V jídelně přijel k jejich stolu číšník s triposchodovým servírovacím stolem předkrmů a ochotně nabízel různé druhy sardinek, domácí paštiku *palet-maison*, která chutná jako jemná husí játra, dále krevety, zelené olivy, studený rostbíl, salám, šunka, lososa, škeble a jiné mořské dobroty. Vybrali si, zakousli k tomu bílý pšeničný chléb a vše zapili bílým vínem z karafy, která stála vedle dvou lahvi šampaňského z provincie Epernay. Číšník je taktéž pozoroval, a když skončili s předkrmem, přišel znovu a hlásil hlavní jídla. Beran na rožni s čínskými salátem, pečené kuře na červeném víně, smažený telecí játra, plátek ústřice, zapéčení krabi, úhoř, nověti na víně, pikantní dršťky na červeném víně, a ještě tři jídla, která nerozluštili. Mezinim co jedli, poslal k nim hezkou servírku, která na bílém ubrusu prostřela pomeranče, banány, artičoky s octovou omáčkou a dvě obrovské misy s tučným druhů jemných francouzských sýrů. Poděkovali s usměvem a blaženě povzdychli. Během večere, s kterou nikdo nespěchal, zvedl se u jednoho stolu francouzský major v temné modré uniformě se zlatými šňurami a pronesl připitky: „Panové, dovolte, abych vás vybil k otevření šampaňského na počest všech státních obránců naší země. Srdečně vítám československé a polské letce, kteří svou vlastní dočasné ztratil. Všem připijím na další úspěchy v boji. Všem přivolaám díky za tvrdé činy, odvahu a odhodlání. A nyní, drozí přátelé, zapomeňte na válku a věnujte se plně rekreaci těl a duší v našem domě. Na zdraví a na vítězství!“

Ozvaly se výstřely hrdeč šumivého vína a cinkot sklenice. K Fejfarovu a Jichovu stolu přicházeli francouzští letci a fukali si s nimi. Vášek se stačil ohlédnout ke dveřím, které vedly do vedlejší místnosti, u nichž stály tři gracie z parku. Připil jim na dalku, poděkovaly mu pokývnutím a úsměvy. Po večeri se strávili rozešli do kuchyně a dalších společenských místností. Vášek se Stanislavem si vybrali kulečník. V druhé debatě hráli proti dvěma francouzským pilotům, kteří je pozvali na digestif. Měli tu velký výběr a Francouzi byli šleřif. Před odchodem do pokojů si všichni zazpívali. „Je mi jenom divný, že ty naše tři krásky už jsem nikde neviděl.“ řekl Vášek a vřalo mu hlavou, co jsou asi zač.

„Moře času, abychom to zjistili.“ odpověděl Stanislav.

Vyvětraná čistá ložnice voněla zelení parku, která k nim nakukovala oknem, kolébala ke spánku nádherným klidem, pohodlím a letním teplem. „Vášku, takhle to vypadá asi v ráji, pronesl ospalý Fejfar. „Dobrou noc.“ „Dobrou!“ zakončil dnešní den příjemně unavený Jicha.

A zavřeli oči, jako děti po hezké pohádce. Noční sluha musel v pět hodin ráno velmi silně a dlouho klepat na dveře, než je vzbudil. Je mu líto, ale mají se ihned vrátit na letiště.

„První dopis, který napíšu, pošlu papěři,“ začal Fejfar na polním automobilu, který s nimi upaloval zase do boje. „Požádám ho, aby dal opravit bibli, neboť jsme dokázali, že Adama lze z ráje vyhnat i bez toho, že by spáchal hřích.“

Jednotku už nenášli, ustoupila do Camaire. Když ji tam zastihli, dostali na ustávanou těžké nálet od velké skupiny Do-17 Francouzská protiletadlová obrana mlčela, nikdo nebyl v hutoosti, všude zmatek. Jicha byl zklamán. Naestě si dělal nad letištěm co chtěl. Hlonil Jichu s Fejfarem a ostatní pozemní personál po letišti jako zájce při honu. Vášek zůstal zlosti a nemožností. Několik lidí bylo zabito a zraněno, hodně letadel zničeno. 12. června zase ústup. Těmokrati na letiště Girmene. Dostali nové rozkazy k letům, které měly chránit ustupující demoralizovanou armádu. Ze vzduchu musel přilhlit hrůznému divadlu. Davy lidí, ženy, děti opouštějí své domovy, epou se na silnice a přecházejí plynulým ústupem pozemních jednotek. A luftwaffe nemá smůlování, zabíjí, co jí přijde do cesty. Vždyť tohleto už není žádná válka, to je jen nesmyslné zabíjení! Uvěřil kdo kdy takovému zvěřství? Zastal zuby a nkl spouští se ještě větším zanečinnem. I když dobažel k smutnému poznání, že je to všechno marné, že se všechno řítí do propasti.

Potom už jenom ustupoval. Francie se hroutila, už se nemohla bránit ani letectvem. Poslední lety, poslední zástavky na letištích Ussel, Vichy a Bergerac. Rozloučení s francouzskými spolubojovníky. Konec první válečné erapy četáře Václava Jicha, vlně nad řetn nepřítelův letecký, a odjezd do Anglie.

Přecivlil ho na britské stíhače hurricanu a poslal ho letecké bitvy o Velkou Británii. U 1. britské perutě poznal hned po prvých letech lichovy schopnosti a pilotní umění.

30. října 1940 v poslední den bitvy o ostrov odstartovalo několik bombardovacích junkersů Ju-88 z letiště Chateaudun ve Francii. Uned nad mořem je napadly hurricany a zahaly je zpět. Jednomu se přece však podařilo prorazit a pokračovat na Lonayn. Byl to Ju-88 signatury A-1 30081, 1–G5. Skryval se v mracích. Vášek se za nim pustil i tam. Jakmile ho z nich vyhnal, už ne dovidl, společně se svým anglickým velitelem roje, aby se tam zase vrátil, vlastně aby se vůbec vrátil. Se svým partnerem osmaosmdesát sestřelili u Northolu.

„Jicha je a mne chap and a whizard pilot, skvělý enlupce a sekač pilot,“ vyjadřoval se o něm velitel perutě.

Měl jsem velikou radost, když byl později Vášek také přemístěn na 1. k 17. peru, kde jsem prozatím letal jako jediný Čech. I zde poznal Angličané jeho kvality a velitel se o oblíbení díval na Jichovu akrobacii, když jsme *odpověděl* Jichovu chováním a vystupování na zemi a zvláště ve vzduchu bylo tak dokonale, že sam velitel leky na mne přišel, že by stalo za úvahu *serganza* Jichu navrhnutí na *commission* povýšení do důstojnického stavu, v hodnosti *pilot officer* – podporučíka. Prozradil jsem skvělou novinu svému kamarádovi. Zůstal ale vzápětí zsumněl, protože hlavní slovo prý bude mít náš inspektorat. Povzbudil jsem ho ujištěním, že tam určitě mají a něm nejlepší miněni. U 2. za samotnou Francii by si povýšení zasloužil. Jenom vyzdychl, mávl rukou a řekl, že huče teď, doufat. Trvalo ještě hodně dlouho, než se důstojnické hodnosti dočká. Jeho jmenování prošlo shodou okolností u mé letky v 313. peru, kde jsem mohl s klidným svědomím a s vel

SORUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

Václav Korda /19 Unqua Pl., Amityville, NY 11701, USA/ se v 77 letech oženil a na naši gratulaci odpověděl: „Odvahu jsem nikdy neztratil. Moje paní Jarmilka je Češka, známé se z dětských let z Poděbrad. Je to dlouhá historie, ale konec je báječný. Jsme plně zaměstnáni prací na zahrádce a kolem domu. Jarmilka miluje květiny, pak hubdu a dlouhé procházky a máme si stále co povídat. Navíc já miluji a skládám básně.“ – Frant. Kládek by rád napsal J. Ambrušovi. – Několik našich čtenářů si vyžádalo kopie seznamu našich u 313. a 68. perutí, jakož i kompiutrový printout všech našich padlých za války. – Hledáme kam. letce mjr. Hockey-ho, který pilotoval za války Halifaxy s čs. parašutisty; dispečerem výsadek byl J. Sustar, který žije v USA. – J. Hýbler se znal s Kniatkovským, Sa-pošnikovem a Tunikovem, kteří jako „bílé Rusové“ sloužili v čs. letectvu před válkou. – J. B. Chamberlain sbírá informace o svém strýci J. E. Boultonovi, který sloužil od samého začátku u čs. 310. perutí a padl 9. 9. 40, tedy ve dnech, kdy vreholila Bitva o Anglii. Paní Ludmila, vdova Hýblerova, nám slíbila poslat článek o tomto britském let. důstojníkovi pro zřijlové číslo „KL“. – Maskot 310. perutí v létě 40 v Duxfordu byl pes Rek a přinesl ho k perutí F/L J. Leffries. Rek byl zabit toho roku vrtulí Hurikánu. – Při náletu na továrnu Renault v Paříži 3. března 1942, přišla o život posádka Velouše od 311. perutí. Zahynuli: B. Hradil, J. Kormenović, J. Kocereb, P. Strachon, Josef Svoboda a A. Tolar. Jsou pohřbeni ve franc. obci Creil, č. hrobů 341–345, sekce 2. Letoun měl označení KX-Y, č. 1070. – V Austrálii žije S/L Vladimír Nedvěd z Kyjova. – V Austrálii má jistý kamarád z řad nově příchodích krátký film o letci K. Sedovi, s kterým se seznámil na svazarmovském letišti v Benešově. Sedův životní příběh je typický pro většinu čs. záp. letců; na jeho podkladě se uvažuje o natočení delšího filmu na téže téma. Podle textu dopisu J. Rečky z prosince 1981, málem se K. Šeda dostal na palubu Dakoty, která v r. 1950 uletla do Anglie s Kaucým, Rečkou a Prehalem. V Austrálii žije A. Veselý a V. Chadim. – Alexandr Hess ml. žije v Pratteln ve Švýcarsku. – Major K. Černý odešel z Protektorátu s letcem Karlem Weisem, který pocházel ze Soběšic a zahynul při náletu na Brémy 21. 4. 42 jako člen 311. – Při oficiální oslavě 40. výročí konce války v Evropě ve Westminsterském oparství za účasti anglickovny zastupovali Svaz letců svob. ČSR: M. Mansfield, DSO, DFC, dále: V. Soukup, K. Pospíchal a M. Ludikar. 7. 5. přibyla do Londýna delegace tří býv. letců RAF z domova: Hlado, Hofrichter, Kopecký, Liška, Loucký, Procházka, Pukaněč, Snídal, Vendl, Vrána a Vrchotka. Býv. letci jsou domu členy SPB, aby se na ně vztahovaly výhody, ale uvoření organizace letců se stávající čs. režim brání. Schází se jen na pohřbech zemřelých kamarádů. V 50. letech asi 250 z nich prošlo věznicemi a prac. tábory. – M. Liškutin navštívil ves Seacroft v Anglii a na tamním hřbitově našel hroby celé posádky čs. Velouše, který se tam zřítíl za války. Odpovídají tam: Miroslav Mucha, Fanta, Hrdá, Jelínek, Opšlil a Tůril. – Také v Opavě žije několik býv. RAF letců, většinou od 311. – Dr. M. Cigler z Melbourne se zasloužil o náš archiv letců zavedením zvláštního systému zářazení fotografií a článků. – Máme v archivu autobiografii Jaroslava Novíka, nar. 6. 6. 21 v Nových Benátkách, který byl u 311. a od r. 47 žil v JAR a později v Austrálii /Newcastle, NSW/. Znal se dobře s M. Ludikarem. – Kdo má adresu J. Lazara v Perth, Austrálii? – Jarda Polívka od 311. šel do penze jako profesor matematiky – emeritus srátní university v Chicou, CA. v r. 1974. Přibyl i v Monroviu v r. 48. S paní Betty má 4 děti /Andula, Petr, Honzik, Bětuška/. Žije na 20ti akrovém pozemku u Sacramento. Letos navštívil s paní Karánské ostrovy. – Máme v archivu foto J. Štěrbáčka s mechanikem R. Hanzlem; posádku: Přihoda, Viktor, Popelka, Staněk, Štěstný. Také četaře Karla Janatky, který se zabil 11. 9. 42. a Sgt. V. Popelku na letišti Exeter. – Petr Urbuša z Prahy se účastnil sjezdu býv. vál. zajatců v Colditz ve vých. Německu. Mluví o americké delegaci byl plk. Wm. E. McMaster. POW zámek Colditz byl osvobozen 9. am. pancetovou divizí 15. dubna 1945. – 2. b. bylo v Praze setkání býv. vojáků a letců. Promluvil gen. por. Jiří Brychta. Z RAF letců za řestným stolem zasedli: Pavel Kocfelda, Stan. Hlučka, ing. Karel Drbohlav, Mjr. Ji. Roudek, Josef Adam, Jiří Maňák, Josef Flekal a Jan Říha. Vystaveny byly historické prapory všech čs. RAF perutí. – V „HR“ vyšly životopisy letců K. Rychnovského a Oskara Lojky. První padl při náletu na Essen 10. 4. 42, druhé se nevrátili z protiponorkové hlídky nad Biskají 11. 3. 44. – „Letectví a kosmonautika“ č. 6 až 9, měla seriál dr. L. Čejky pod názvem „Čs. letci v boji proti fašismu“. Obsahuje mnoho zajímavých informací a mnohá nám posle originální článků? – V „Naši rodnině“ vyšel nedávno článek o A. Valenrovi „Jeden se nevrátil“ /AV byl zastřelen Gestapem po útoku ze Saganu/. – „Slovo Slovo“ v Šumperku přineslo zas článek „Letec – sportovec“ – hrdinou je Jaroslav Kauer, který zahynul v prosinci 44 při nouzovém přistání ve Francii. – Přítel nám zapůjčil pamětník Bůti let. Slovanského gymnasia v Olomouci „Sind Horčičině“. Obsahuje životopisy Z. Babiš, A. Nasskettera, Fr. Dvym a Svatopluka Malého. Sníha vyšla v září 1947. – „Signál“ /Praha/ přinesl 8. 4. článek „Stihl“ o F. Fajtlavě, 6. 5. vyšel tamtéž článek „Český let na Azorech“ z pera F. Louckého. 27. 8. 84 též autor napsal článek „... a dole číhala srce“.

VZPOMÍNKY
NA PADLÉ
KAMARÁDY

František Fajtl.

Narozen 10. 2. 1914 v Dnešicích. Poddůstojník letectva z povolání – pilot. Do zahraničního odboje se přihlásil v létě 1939 v Polsku. Bojoval ve Francii, v bitvě o Velkou Británii a zúčastnil se letecké ofenzivy z Anglie na okupovanou Evropu. Sestřelil 6 nepřátelských letadel. Po skončení operační činnosti zalétával prototypy letadel. Zahynul při letecké havárii letounu typu Anson, jako pasažér – 1. 2. 1945 jižně od Edinburghu, v hodnosti nadporučíka. Pochován na hřbitově v Haddingtonu, Skotsko. Vyznamenán: čtyřmi čs. válečnými kříži, dvěma čs. medailemi za chrabrost, britskou leteckou zásluhou medailí DFM a čs. pamětní medailí F. VB. In memoriam povýšen na státního kapitána.

ZA KPT. VOSKOU

V "Kanadských Listech" z ledna 1985 se ve hlídce "O vojácích" někdo dotazuje na bývalého amerického občana, kapitána Emanuela Vosku, který za 2. světové války sloužil v Kahýře. Po válce se měl stát obdivovatelem SSSR, ale komunisté mu prý nevěřili a dali ho jako amerického občana do vězení, kde zemřel. --Pokládám za svou povinnost jako kdysi mladistvý obdivovatel tohoto neobyčejného Čechoameričana podat o jeho činnosti vysvětlení. Za první světové války, než Spojené státy vyhlásily Německu a jeho spojencům válku, Voska pracoval v New Yorku s britskou zpravodajskou službou. Vždy jsem od otce slyšel, jak organizoval noční hlídky z newyorského "Sokola", aby zabránily sabotážím spojenec-kých lodí v tamním přístavu. Do dubna 1917, kdy Spojené státy šly do války, Němci měli v Americe a v Kanadě roz-větvenou síť sabotérů. Ohromný výbuch muničních lodí v Halifaxu to potvrdil všem nevěřícím Tomášům. Jakmile Amerika vstoupila do války, Voska přestoupil k americké armádní výzvědné službě G-2 a jistě prokázal své nové vlastní cenné služby, dosáhnuv hodnosti kapitána. Po válce se vrátil do Prahy, kde založil Klub Amerických Čechoslováků, který se scházel "U Zlaté husy" na Václav-ském náměstí. Klub se stal střediskem amerických Čechů a Slováků, kteří se vrátili do vlasti na trvalo, jakož i mnohých krajanských návštěvníků. O Všesokolských sle-tech v r. 1926 a 1932 Praha byla plná Čechoameričanů. Čtvrtého července, v Den Americké neodvislosti, byla do roku 1938 každoročně slavnostně vztyčena Vlajka pruhů a hvězd na Petříně, zatímco na nábřeží nedaleko Národního divadla Čechoameri-čané a jejich přátelé vyslechli řečníky po zahrání československé a americké hymny. --Jako předseda Klubu Amerických Čechoslováků Voska vykonal mnoho pro krajany, kteří se usadili v ČSR, ať to byly obchodní, pasové či jiné intervence. Politicky byl sociálním demo-kratem ražení Vojty Beneše, senátora Františka Soukupa a Rudolfa Bechyně. Jedna z jeho dcer se provdala za Bechyňova syna. Proto není spravedlivé dnes tvrdit, že Emanuel Voska byl odbivovatelem SSSR. Znal již Rusko z bolševické revoluce. Po obsazení Prahy a vyhlášení Protektorátu 15. března 1939 se Voska vrátil do Ameriky. Jsem jist, že se zase hlásil do služeb USA jakmile Amerika šla do války. Rád jsem četl, že byl v Kahýře, ač musil být šedesátníkem. Po válce se Voska vrátil do Prahy. Jeho americká činnost v obou světo-vých válkách, jakož i jeho politické přesvědčení, mu po únoru 48 jistě neprospěly. V padesátých letech byl zatčen, vsazen do vězení, kde ztrávil skoro 20 let. Paní Bechyňová se konečně podařilo do-stat otce ze žaláře v 70. letech. Bohužel byl v tak zchátralém sta-vu, že za několik měsíců zemřel. --Kapitán Voska měl druhou dceru, provdanou za prof. B. Beneše, který přednášel za 2. války na Univer-sitě státu Indiana. Ta by možná věděla víc o svém otci a jeho o-sudech.

Čest budiž kapitánu Emanuelu Voskovi. Nechť odpočívá v pokoji...

A. J. C.

/Poznámka redakce: Jak se zmínily "KL" 15. října 1981, kpt. Emanuel Voska jako pověřenec TGM podepsal v březnu 1918 smlouvu, podle které sochař G. Borglum dává 40 akrů s několika budovami poblíž Stamfordu, Conn. k dispozici čs. dobrovolníkům do franc. armády. Škoda, že nemáme fotografii kapitána Vosky. Může nám ji někdo dát?/

O vojácích

Čs. velvyslanec v Belgii a zástupci kom. krajanského klubu "Beseda Vol-nost" položili květiny na hroby padlých příslušníků čs. obrněné brigády v Adinkerke, poblíž hranic Francie a Belgie. --Čs. diplo-mat ze Středního východu, dr. Ritz-Radlinský, pracoval po válce v Čs. armádním rozhlasu - do chvíle, kdy ho intrikami odstranil Reicin. Pak učil do února 48 na KU. --Jan Řehoř nám poslal člá-nek o Janu Panovi, nar. 1889, který byl důstojníkem "Roty Nazdar". Ve Francii v r. 40 byl pobočníkem plk. Kratochvíla, později gen. Ingra. Působil také v Lisabonu, kde pomáhal sestřeleným spoj. letcům v cestě do Anglie. Zemřel v Pyreneích loni ve věku 95 let. --Máme foto kpt. dr. Pavla Poláka, který zemřel 17. 1. 85 ve věku 81 let. --Z. Knappovi se líbil článek exulanta Čechovského. --Kdo ví něco, jak skončil gen. let. Schejbal? --Přirůdky do voj. knižnice "KL": "U děla na Středním Východě" /Kronika Čs. 200. leh-kého protilet. pluku - Vých., vyšlo 1944, 139 stran. Fr. Mastný-Štefan: "Probíjte se!", 189 stran, vyšlo v Praze 1945. --J. Josten nám poslal článek "Nedělejme legendy" - o selhání generálů Miro-slava, Hasala, Svobody, Bočka, Přikryla, Klapálka a jiných. --T. Cífka nám poslal článek o kpt. Voskovi. --Identifikace muže po levé ru-ce mjr. Šika: nejspíš je to Cyril Runkas, který dosud žije ve Vese-lí nad Moravou. V para skupině POTASH byli: Bartejs, Zuvač, Machov-ský a Pelc. Posledně jmenovaný nám poslal zajímavý článek o Li-dicích. --Archív red. J. Jostena obsahuje vzácné věci. Některé nám slíbil zapůjčit. --Se svob. Francouzi bojoval plk. Otto Wagner, v 50. letech krutě čs. komunisty pronásledovaný. Zemřel v r. 1971 doma. Napsal knihu "S Cizineckou Legií proti Rommellovi". --Na fotografii motocyklistů je první vpravo por. Kindl, pozdější parašutista, za ním ppor. Mucha, který později padl u letců. --Má-lo je známo o bojích čs. jednotek na Podk. Rusi v r. 1939, když východní část naší vlasti okupovali Maďari. Největší boje byly prý u obce Uliš, asi 2 km od Velkého Berezného. Kdo zná víc?

PRO KOHO JE VLASTNĚ HUSÁKOVA AMNESTIE

V komunistickém vězení jsem zažil mno-ho amnestií - těch tzv. zaručených a oče-kávaných s železnou pravidelností několi-krát do roka: k únoru, listopadu, k výročí volby prezidenta a nejvíce vždycky k 9. květnu. Nikdy z toho nic nebylo. Jen zklamání vězňích muklů.

Letošní amnestie, "zaručená" navíc Chňoupkovou návštěvou v Bernu, kde prý měl ujišťovat švýcarskou vládu, že může klidně nepohodlné čekatelné na zvl. vráti do Československa, neboť § 109 /opuštění republiky/ bude zcela jistě amnestován.

Tím se stalo, že kromě zahojených nadě-jí tisíců vězňů v Československu paradox-ně zůstalo 2000 čekatelů na azyl ve Švý-carsku, 2000 Čechů a Slováků, jimž am-nestii spadl kámen strachu ze srdce.

Co vedlo mocipány v ČSSR, že jediná z vozáckých zemí neodělili k dlouho přípra-vovaným oslavám 40. výročí žádnou am-nestii? /Protože ten zanedbatelný dekret z 8. května 1985 se amnestií nazvat nedá/. Byl to dvojitý strach. Ten první strach byl vnitřní - strach před vnitřními důsledky amnestie. Ne z propuštěných kriminálních zločinců. Ti jsou propouštěni bez amnestie a stávají se zaměstnanci ministerstva vní-ra - nejvíce v pohotovostních jednotkách VB, tzv. "bílých komandech". Mocipáni měli strach z opozice. Amnestiování poli-tických paragrafů by - podle Blaska -

vedlo k ještě k intenzivnějšímu odporu mladých lidí. Mladí lidé v Československu se nebojí protestovat. Děje se tak různými formami.

Naposlady se to ukázalo na hokejovém mistrovství světa, kdy při zápase o 3. mí-sto mezi USA a SSSR sovětský hráč snově, zákeřně a skoro besudně napadl americké hráče i diváky. 14.500 diváků skandovalo: "Sovětský svaz - náš vzor." Při hraní so-větské hymny pak skandoval celý stadion: "U-S-A". Zatímco první skandování je trestně nepostižitelné, na to druhé se vztá-hují hned tři paragrafy: § 100 pobuřování, § 104 hanobení spřátelené socialistické země a § 112 o poškozování zájmů ČSSR v zahraničí /neboť utkání přenášela televi-ze do celého světa/. Na všechny tři para-grafy se měla podle předehráných informa-cí amnestie vztahovat.

Druhý strach, který vedl mocipány v ČSSR k tomu, že vyjmuli z "amnestie" § 109, byl strach před možným návratem emigrantů. Skrytá nezájemnost způ-sobuje Československu stále větší staros-ti a pro navrátilce by nebyla práce. Ale ta-ké zkušenost se stupidním propagandistíc-kým televizním pořadem o hrůzách emi-grace /uváděný patolizalcky Milošem Ko-peckým/ poučila režim, že český člověk roku 1985 není naivní důvěřivec 60. let. Televizní pořad se ohrdíl proti agitáto-rům takovou vlnou odporu, že i otrlý cy-nik Blásk dostal strach z návratu dalších emigrantů.

VLADIMÍR ŠKUTINA

Škpt. František Šnábl z Montreálu nám ze svého ar-chivu zapůjčil tento snímek týkající se našeho armádního sboru v Sovětském svazu. Hrdinství čs. vojáků a letců, kteří se do vlasti vrátili přes SSSR, není o nic menší, než těch ze západu. Museli navíc čelit rostoucím snahám komunistických živlů o kontrolu. Zajímalo by nás, při jaké příležitosti byl snímek pořízen, kde to bylo a kdo je na obráz-ku. Kdo nám pomůže?

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

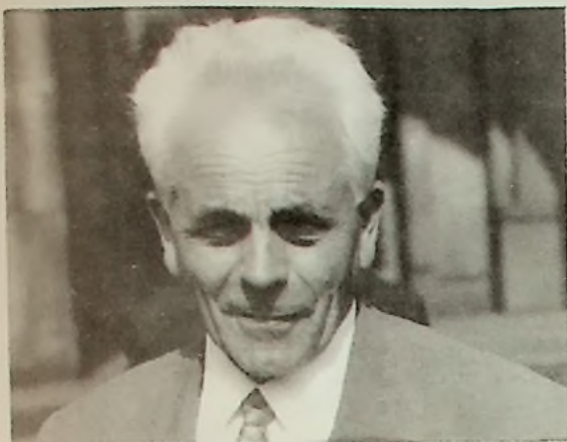
- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP
- RHOSP

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny - Pondělí a pátek 10-7; úterý a3 čtvrtěk 10-5; v sobotu v klid. zavřeno.

Děti se o tom učí ve škole - a kdo ví, jaké představy se jim vyrojí v jejich "rock-an-roll" hlavách... Se mnou je to jednoduché... I s odstupem mnoha let, vidím stále obrázek toho večera před vypuknutím Německo-Ruské války... Široká poušť... hvězdnatá egyptská obloha... špinavý bunkr s kulometem na střeše... lahve piva... střepiny žrapnelů... a touha, dostat se jednou domů do vlasti.... A tento obrázek mi napužé nikdo vymazat z paměti ani za sto let...

Trochu historie, tentokrát skautské: Dne 12.července 1968 byl v Ostravě sraz krajských činovníků Junáka, který vedl prof.dr.Rudolf Plajner. Promluvil tehdy také do rozhlasu a televize. Týž večer se na táboře v Klokočově konal hromadný slib nových mladých skautů a skauetek. Prof.Plajner dosud žije v Praze a se zármutkem přijal zprávu o náhlé smrti dr.Velena Fanderlika, kterého dobře znal.

MURNAU 1949:

V IRO táboře v Murnau existoval aktivní smíšený skautský oddíl. Vedl jej "Bakalář" a jeho pomocníky byli m.j. Věra Raiserová, Boža Dvořáková, "Naftalín" Krška a "Škudibík" Müller. Obrázek zachycuje ranní nástup skautů a skauetek u čs.vlajky. V tu dobu existoval také smíšený čs.skautský oddíl v Ludwigsburku. /Boža Dvořáková, provdaná Špačková, žije ve Vancouveru, BC a fotografie z Murnau na této stránce jsou z jejího soukromého archivu./

Ukolem skautských vedoucích v Murnau bylo zaměstnat chlapce a dívky, aby mysleli na jiné věci, než na špatnou stravu, nejistotu, zda se rodičům podaří někam brzy emigrovat a pod. Proto se pořádaly besídky v klubovně. Stěny ozdobil krásnými motivy ak.malíř Salač. Pořádaly se také táboráky a v létě skautské tábory v nedalekých Alpách. Ví někdo, kde dnes žije Mistr Salač?

ZPRÁVY Z KANADY

Eric Margolis upozornil v "Sun-u" na rostoucí aktivitu sovětských agentů v Kanadě a v USA, většinou pod rouškou diplomatické činnosti.--V této souvislosti: v Ontáriu existují strojírný, které vlastní rudá Praha, hlavně pod "deštníkem" firmy Omnitrade. Stal se případ, že nově příchozí si našel u takové firmy místo a byl nucen, aby si "upravil vztah".--"Speak-up" napsal, že komunismus zavinil smrt 150ti milionům lidí; jen Mao se jednou pochlubil, že zahubil 63 miliony kulaků.--Ottawské porady o lidských právech skončily-zásluhou Sovětů a jejich přísluhovačů-fiaskem.--G.Bonavia sestavuje "Directory of Ethnic Publications in Canada".--Novými členy Refugee Status Advisory Committee se stali pí Lois M.Wilson, D.Boisvert a A.Sarzotti.--"Reader's Digest" přinesl článek o statečném kanadském parašutistovi F.Pickersgillovi za 2. války. Byl popraven Němci./Jeho bratr byl po válce kan.ministrem imigrace./--"Sun" zaznamenal, že polský zahr.ministr navštívil papeže a navrhl obnovení normálních diplomatických styků mezi Polskem a Vatikánem.

Ivan Sviták oznamuje

vydání dalšího svazku esejů s názvem

FILOZOFIE PRO DOMÁCNOST
Úvod do Chico marxismu- John Lennonismu

Eseje o Americe, dopisy do Prahy a monology věci, psané v sedmdesátých letech, shrnuté do tří sbírek s názvy V pasti, Konzumní existence a Pozdravy z cest a odrazejíci hlediska českého emigranta filozofujícího v Kalifornii

V CIZINĚ.

/září 1949/

Poslední den měl tolik smutku,
listí padalo se stromů;
srdce se halí do zármutku,
stisk ruky... Bože opatruj -
ten domov můj!

Nebude dlouho, povídali:
když loučili se u lesa,

zas budem volni, budem spolu,
srdce všech lidí zaplesá -
a bude líp!

Však den se chýlí ku měsíci
a měsíc s rokem jde a jde...
Je všude dobře - doma nejlíp,
však co život náš v cizině
bez přátel svých?

Svět dál se točí. Kdo má zájem
co dal ti život do vínku?
Sám s sebou neseš bez reptání
naděje - smutek - vzpomínku -
a zklamání!

Však já se vrátím, drahá zemi!
a když nenajdu co mám rád,
to po čem tolik teskno je mi
chci v náruč tvou se uložit -
věčně snít...

Helena Burešová

/Boža Dvořáková/

Během návštěvy Montreálu, navštívil vydavatel t.l. v doprovodu br.Lojzy Fogla tělocvičnu St.Laurent High School, kde se naposled letos před letními prázdninami sešli členové Sokola Masaryk, za vedení br.Jirky Kořistky. Jak je vidět, jsou všichni v dobré kondici. Plánovali účast na sletu v Chicagu a podzimní sezónu. Stojící v "civilu" je Joe Bílek, býv.příslušník slavné čs. 311.bombardovací peruti, který se v těchto dnech stěhuje do Strathroy, Ont. /nedaleko Londonu/.

JEDNOU VĚTOU

Profesor V.Černý nedal sice Otovi Horovi kredit,

že se snažil něco dělat v únoru 48 a před ním, ale redaktoři ottawského listu "The Citizen" o něm dobře vědí, protože je zásobuje častými dopisy redakci, kde reaguje na současné dění ve vztahu k naší staré vlasti a ke kan.občanům našeho původu. Dne 6.června otiskl list přehled požadavků, na kterých se usnesl 37.Kongres Čs.sdružení. Jedním bodem je odchod sovětských vojsk z Afganistánu, z Československa a ze všech zemí, kde dnes vládnou.--M.Vlasák z BC se domnívá, že zájmu nově příchozích o krajskou činnost nepříspěje psaní některých

krajských a exilových publikací. Shrnul své myšlenky ve zprávě, kterou předložil výboru vancouverské odbočky Čs.sdružení.--J.Broušek byl na ottawské konferenci jako pozorovatel a rozeslal ethnickému tisku částečné projevy delegátů USA, Anglie, Turecka a záp.Německa.--Jindra a Molly Němečkové měli "Retirement and Birthday Party" 1.6. v Mississauga.--Podle "Canadian Advertising Rates and Data" mají "Kanadské Listy" náklad 1.500 výtisků, "Nový Domov" 2.450, "Slovenský Hlas" 7.200 a "Západ" 4.000. --V Torontě byl ustaven nový fotbalový /soccer/ klub. Jmenuje se INEX CANADA. Další informace podá Shirley Harris, 596-7133.--Známý torontský rabín G.Plaut pozorně přečetl knihu dr.Lettricha "History of Modern Slovakia".--Milan Šolc se z Rakouska přesunul do Winnipegu. Zatím se mu Kanada zamlouvá.--U firmy Aeroquip /Canada/ Inc. pracují krajané Les Preiger /Warehouse Supervisor/, Miro Polášek /Supervisor of Hose Assembly Dept./ a Gerry Stochl /Multi-spindle operator/. Firma se nachází v č.287 Bridgeland Ave.Toronto.--Eda Ottová /ve funkci předsedkyně/ a Milan Frýbort /ve funkci jednatele/ oznámili ustavení Klubu býv.čs.politických vězňů v exilu K-231. Na ustavující schůzi bylo zastoupeno 58 býv.pol.vězňů z Kanady, USA a JAR. Adresa Klubu je: P.O.Box 2323, Station "B", Scarborough, Ont. M1N 2E9. Klub začal vydávat vkusný zpravodaj pod názvem "K-231".--Dr.J.Kyselka promluví 20.6.o České Filharmonii. Pořadatelem je Dámský odbor Čs.sdružení v Torontě.--Toronto Multicultural Festival Association pořádá Festival v Torontě 6. a 7.7.--Ant. Novotný, rezident v Hull, Que. sleduje náš exilový tisk.--Přidávky pro děti vyřizuje v Torontě: 60 St.Clair Ave.E., tel.966-6580. V Mississauga: Room 105, 77 City Centre Dr., Square 1, tel.279-5948.--Multicultural Youth Centre je v Bramptonu v č.21 Nelson St.West, tel. 459-0837.--H. Force navrhl známku na počest K.Součka.

Nedávno jsme přinesli zprávu o tom, že vynikající nezávislý novinář čs. exilu Josef Josten dostal z ruky anglické královny Alžběty II. za politickou práci pro náš exil ze své základny v Anglii - řád M.B.E. - Member of the British Empire. Redaktor Josten navštívil naposled Toronto v červnu 1968, se svou paní Pat a synem Martinem /všichni jsou na našem obrázku, před novou torontskou radnicí/ a měl tehdy několik přednášek a sešel se s několika zajímavými lidmi, včetně svého bratrance Antonína Honiga. Do dnešního dne pokračuje red. Josten ve své pro exil blahodárné činnosti: píše do britského tisku, je hybnou pákou Výboru pro obranu nespravedlivě pronásledovaných a prohlubuje oběma stranám užitečnou spolupráci mezi naším a polským exilem. Dal se i do psaní českých článků o svých

Ivan Pfaff 60

HISTORIK dr. Ivan Pfaff se dožívá 6. června šedesátí let. Naplnil je příznačným osudem českého nekonformního intelektuála. Záhy konfrontován při totálním nasazení v hitlerovském Německu s tragikou a brutální dobou, rozpoznal političnost občanského a politického angažmá. Tím byla dána volba vědeckého oboru, jemuž se zavázal, i novinářská aktivita v Lidovkách a Dnešku, kterou zahájil, málo přes dvacet, v prvním vzma- chu poválečných let.

Po logice doby ho proto ovšem vyloučili z Karlovy univerzity, takže své studium mohl dokončit teprve se zpožděním v Brně, aniž byl proto odvolán zákaz publikační činnosti, kterým ho stíhali pět let. Přesto napsal na 120 historických studií, které, jak s politickým uvolněním postupně vycházely, významně přispěly k revizi stalinistického obrazu dějin. To vše při devateru femosel, z nichž se jen některá z dálky blížila jeho vlastnímu povolání.

Teprve ve čtyřiceti se mu dostalo uznání za knihu "Jan Neruda a české demokratické hnutí v letech šedesátých" a poměrně volné publikační možnosti v Literárkách a Studentu. To už ovšem bylo v "pražském předjaří", které nicméně stále ještě nebylo s to zamezit, aby byl roku 1967 zatčen a držen ve vyšetřovací vazbě jako autor tzv. "Manifestu čs. spisovatelů".

Po srpnu 1968 mu ovšem zbývala jen emigrace: nejdříve do Švýcarska, kde spolupracoval s Neue Zürcher Zeitung, a odtud do Německa, kde spolupracuje s Frankfurter Allgemeine Zeitung. A tvrdší osamělá práce v exilu, z níž vydává počet hlavně jako kmenový autor Svědectví a Práva lidu. Loni vydal esej "Zmatky kolem Růžového paoloučku" a v rukopise má připraveno historické dílo "Rukopis svaz a obrana Československa".

Právem starého přátelství, uzavřeného v nejtemnějších padesátých letech, mu za všechen přátele, kteří jako já znají jeho neustupnou vědeckou přísnost a rylost charakteru, k jeho jubileu ze srdce přeju zdraví a sílu k další práci. Nebude zapomenuta jako žádné lidské dílo, které slouží pravdě

JOSEF JEDLIČKA

OSMDESÁTINY.

Pavla Zimová oslavila své 80. narozeniny 3. června v Mill Valley, Kalifornie, kam přijela 1.6.85 na návštěvu ke

své dceři a vnukovi. I když život měla velmi těžký, rvala se s ním vždy odhodlaně a statečně. Pevnou vůlí a vytrvalostí překonala každou bolest a překážku. Nezatrpká a šířící vlivné slovo a povzbuzení.

V těchto dnech dluží na návštěvě v Kanadě významný náš australský kraján, dr. Miroslav Cígler, profesor psychologie a multikulturálních nauk na univerzitě v Melbourne. Stal se v poslední době známým jako hlavní redaktor série 30ti knih o přistěhovalcích různých původů v Austrálii. Vydána už byla kniha "Czechs in Australia" a co nevidět vyjde kniha "Canadians in Australia", dokonce snad s přílohou "Mississaugans in Australia" /jak slíbil autor paní starostové Hazel McCallion během snídani, kterou s ní měl 15. června/. Dr. Cígler se účastnil jako host také slavnostní ceremonie v Citizenship Court-u, když asi 80 mladých lidí dostalo v rámci Světového roku mládeže kanadské státní občanství. Tam se sešel také s několika zajímavými lidmi. Na obrázku jsou zleva: The Hon. John Aird, Lieutenant Governor of Ontario, dr. M. Cígler a His Honour Judge of the Citizenship Court, Kamal Akbarali.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHŘANIČÍ

17.6.oslaví "90" dr. Adolf Klímeček, do února 1948 gen. tajemník Čs. strany lidové a poslanec. Za Němců byl 6 let vězněn. -- Na 5.6. připadly nedežité 80. narozeniny novináře a do února 48 poslance Františka Klátla. Pocházel ze Zlína a zemřel 19. března 1972 ve Washingtonu. -- Arcibiskup Jozef Tomko se stal jediným slovenským kardinálem. -- Hana Kaprová se usadila v Levallois Perret ve Francii. -- Švejdovi /Muttentz/ nám poslali pozdrav z Fidži; Honza Polák /Stockholm/ z Anglie; J. Škarda z Londýna; Vávro Ryšavý /Washington/ z Benátek /je tam na léčení/; Marula Hodková s dětmi z Augusta, Maine; inž. Jan Frána /Kan. ostrovy/ z Kalifornie /S. Francisco/. Všem za pozdravy děkujeme. -- Mistr Jiří Zavřel má novou adresu: 2924 E. 2nd St., Suite 3, Long Beach, CA. 90803. Tel. /213/ 433-8487. -- A. Vostřejš má adresu: Casilla 3921, Santiago de Chile, Chile. -- P. Vavruch působí se zdarem v Cape Town, JAR. B. Běhal zas v Schopfheimu, NSR. -- Vladimír Kopecký, syn nezávislého exilového novináře Rudolfa Kopeckého, byl zvolen starostou londýnského Borough of Ealing. Je to velké vyznamenání. Jeho sestra Eva, provdaná Kaufmannová, žije v Orpingtonu, Kent. -- B. Kobliha vydává v Anglii zajímavé "Diskusní archy", které se zabývají problémy současného exilu. -- V Hamburku zemřel náš věrný čtenář Vlastimil Pitter. Zanechal po sobě manželku Elišku a dceru Hanu. -- Na 15. Národní Pouti ke sv. Metodějovi 6.7. v Ellwangen budou kázat m.j. O. biskup dr. J. Škarvada a rektor Nepomucena dr. K. Vrána. -- Dr. T. Procházka napsal knihu "The Second Republic" o ČSR po Mnichovu. Vyšlo péčí Columbia Univ. Press. -- Věra Lásková napsala studii o ženách v něm. konc. táborech "The Voices of Eyewitnesses", 330 stran. Vydal Greenwood Press. -- Poslanec do února 48 Joseph Horváth z Patterson, NJ napsal: "I keď som na dochodku, som tak zaneprázdnený, že veru neviem, či práca dovolí mi zomrieť." -- 16.5. tomu byl rok, co v Berwynu, IL. náhle zemřel František Desenský, poslanec za kraj Hradec Králové do února 48. -- v Des Plaines, IL bylo otevřeno McDonald Museum. Tvůrce "řetězu" p. Kroc byl českého původu. -- J. Korád v JAR doufá, že se rozhárané poměry v našem exilu urovnají, včetně Jižní Afriky. -- 19. května tomu bylo 20 let, co ve Winter Parku na Floridě zemřel slavný český sochař Albín Poláček, tvůrce sochy Radegasta na Radhošti. -- Arch. R. Fiala začal vydávat soustavně "Sletové zprávy", které propagují světový slet Sokolů v Curychu příští rok. Sletový výbor předsedá Vladimír Svoboda a Sletový Fond vedou Stan. Hladík a Eva Svobodová. -- Se souhlasem bylo přijato, že jsme poslední 2 čísla "KL" rozesílali do zámoří a do USA s nálepkou připomínající popravu dr. Milady Horákové v r. 1950. -- Vlad. Sonka žije v Hyeres ve Francii. -- Mjr. gšt. M. F. Kašpar nám poslal podrobnou zprávu o návštěvě našich veteránů v Dunkirku a na Vimy Ridge ve Francii; byl tam s nimi také nový předseda Čs. národní rady americké dr. Poldo Rozbořil. -- Prelát dr. Karel Vrána oslaví 24.8. "60". -- 11.6. se dožil "60" zasloužilý pracant našeho exilu Zdeněk Pražák, usazený v Clevelandu. -- Jar. Piro s rodinou má stále zájem o Kanadu. -- Ve Frankfurtu: M. uctili 5. výročí smrti dp. Karla Wortnera. -- Celý rok uplynul od náhlé smrti Jaromíra Zástěry ve Wash. -- P. Pastrňák má velký sklad knih. Adresa: P. Pastrňák, Lindeng. 5, 1070 Wien, Austria. Vyžádejte si katalog. -- Dr. Vilém Bernard navštívil Brusel a měl porady s vedením Socialistické Internacionály. -- Dr. Ferjenčík napsal článek "Důvěřoval pres. Beneš Stalinovi?" -- Přátelé vzpomínají, že 5. června 1982 zemřel v New Yorku nadaný básník Robert Horák. -- Luděk Jánský měl v NY "60". -- Martin Hrabák má adresu: 3491 W. 99th St., Cleveland, OH 44102. -- Dana Hasal vede "SVU Junior". Adresa: 2813-38th St. NW, Washington, DC 20007. -- V Odense v Dánsku dávali 3x "Prodanou". -- Jan Křesadlo dostal Cenu E. Hostovského za rok 1984 za novelu "Mrchopěvci". -- Dirigent Jožka Staněk má úspěchy v Holandsku. -- Z. Marek z Alten. hledá Jareše. -- Fr. Smola oslavil "75". -- Jan Hertl žije v Hialeah, Florida. -- G. Semenec se usadil v Cheshire, Ct.

GEORGE J. B. DANES, B.A.

Kupujeme a prodáváme nemovitosti.

Specializace Scarborough a východní Toronto.

685 Markham Road Office: 439-1660
Cedar Heights Plaza Residence: 266-1659